

KENTIN JIVEK

VI HAR SKREVET LITE OM FRANSKE MUSIKERE OG DE MER SÆRE PROSJEKTENE SOM FINNES UTE I MUSIKKVERDEN, SÅ FRISTELSEN BLE FOR STOR. DETTE KAN VÆRE PORTEN INN TIL NOE NYTT FOR EN DEL AV DERE, ELLER DU KAN NIKKE GJENKJENNE FOR ALT JEG VET...

Tekst Ole Svela

EN SÆRING OG HANS INSPIRASJON

Leo Ferré, Labradford and Stars of the lid har inspirert mannen som lærte seg å spille en haug med instrumenter fordi det var så vanskelig å starte et band for musikken han ville dele. Samarbeidet med Miro Snedjr. Så fant han Joel. Nytt album som duo er ute. Lysten til mer samarbeid med flere er sterkt voksende.

Kentin Jivek sin sære form for «rock» handler om energi. Et middel for å unnsnippe eget hode, egne tanker. Han har selv lest masse Edgar Cayce før han laget sitt nye album, så bøker og musikk er laget for å endre og utvikle et menneske i Kentin sitt univers. Teksten er derfor naturlig nok de dype følelsene han ikke makter å dele i vanlig kommunikasjon. Teksten lages først og styrer prosessen. Så keyboard og gitar, mer og mer elektrisk. For tiden handler skrivingen om menneskets framtid.

Live inspirasjon hentes fra ordenes

iboende makt, fra band og musikere han selv hører på, som Ravi Shankar for følelsene, Stars Of The lid for den dype roen, Labradford for spontaniteten. Mye av livespillingen foregår i Øst Europa. Han er stolt over å ha spilt med 'The Legendray Pink Dots' (London/Amsterdam eksperimentelt band med en skog av utgivelser) i Geneve og samarbeidet med musikerne han har med seg nå.

KENTIN JIVEK & MIRO SNEJDR VOIR DIRE

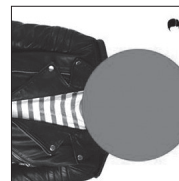
Voir Dire betyr noe sånt som «for å si sannheten» Det er en original og forfriskende reise inn i en utpreget fransk atmosfære. Albumet er et samarbeid mellom to veteraner av neofolk sjangeren. Keyboardist og trekkspiller Miro Snejdr og vokalist og gitarist Kentin Jivek, en erfaren låtskriver som har gitt ut flere tidligere soloalbum. Musikken fremkaller gotisk og noir fransk følelse, som en tur i gatene i gamle førkrigs Paris på en tåkete kveld. Albumet inneholder den type musikk du kan forvente å høre i en mørk utenlandsk kunst film. Alle tekstene er franske, og det er et sterkt og variert materiale på albumet. Platen er solid og godt gjennomført, men veldig «nedpå» og kan virke litt seig i lengden, hvis en da ikke er i det frankofile hjørnet.

Stian Søvik

5 måneder

THE PINK MOON

THE PINK MOON

De omtaler seg selv som et garasjepunkband med psykedeliske kanter. De ble grunnlagt i 2013 i Trondheim. Bandet består av Morten Kristiansen

(vokal/gitar) Even Granås (trommer) Øyvind Holm (bass) og Mathias Nylenna (gitar) Jeg måtte dobbelsjekke årstallet når jeg satt på platen, jo oktober 2014. Men dette hørtes mer ut som noen av mine gamle 60 talls skiver. Kunne gjerne vært gamle The Who. Den typiske tørre 60 talls gitaren og hammond lyden til bl.a Doors. protopunk er vel et godt stikkord her. Men lydbildet er klart mye bedre i dag, og jeg hører moderne uttrykk oppi all denne «gamlis» musikken. Så utrolig herlig at unge band stjeler fra denne epoken, og ikke bare fra 70 tallet. Jeg kan anbefale denne platen til alle som liker 60 talls musikk og alle andre som ikke visste om 60 talls musikk. Og jeg ser lyst på fremtidens unge som kan oppdage musikk av ekte vare igjen.

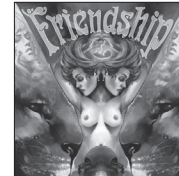
Stian Søvik

7 måneder

FRIENDSHIP

FRIENDSHIP

Dette er et nytt norsk-band basert i Oslo. Navnet stammer fra «Junipher Greenes» plate «Friendship».

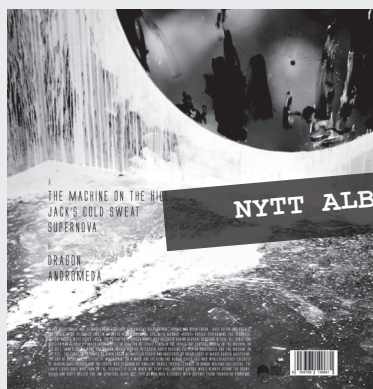
Trioen bestående av Magnus Kultorp (gitar/vokal) Fredrik Skalstad – (vokal/trommer) og Njål Uhre Kiese (bass/vokal) Stilen

er 60/70 talls hardrock med inspirasjoner som bl.a Jimi Hendrix Grand Funk, Cream og The Who.

Jeg fikk veldig lyst på en vw van med blomster dekorasjon og vide bukeben, og legge ut i en orange solnedgang. Om jeg ikke hadde visst bedre kunne dette like gjerne vært lyden av sommeren 1974 (Selv om jeg ikke hadde mer enn en lekebil dengang) Herlig hippiemusikk som får meg i godt humør. Mye god koring, frekke trommer, funky bass, og groove og gode gitarsoloer. Tekstene handler i hovedsak om ting de var opptatt av da; sex, damer og det å være mann. Noe coveret også gjenspeiler. Selv er jeg en fanatisk 60/70 talls musikkelsker, og dette ble riktig godlyd hos meg. Alle riktige instrumenter er til stede og bygger det riktig sammen. Spennende at de også har med trompet, saxofon og fiolin på noen av sporene.

Stian Søvik

8 måneder

BLACK MOON CIRCLE

BLACK MOON CIRCLE

ANDROMEDA

Den trønderiske psykedilske gruppen ble dannet i 2012 av Brødrene Øyvind Engan (vokal, bass) og Vermund Engan (gitar) og trommeslager Per Andreas Gulbrandsen. og gav ut det første minialbumet "Black Moon Circle". Nå har de gitt ut andrealbumet «Andromeda» som blir utgitt av Crispin Clover Records i samarbeid med Tyske Stickman Records i oktober 2014. Platen er på 50 minutter og inneholder fem lange spor, der den siste er på 15 min. Store deler av albumet ble spilt inn i løpet av kun en

innspillingsdag. Musikken blander tunge riff og lange jampartier. Bass og gitar blir prioritert og dominerer lydbildet. Første sang "The Machine On The Hill" er en svingende progressiv låt, med lys hypnotisk rytme. "Jack Cold Sweat" er en hardere rockelåt og kan minne litt om Black Sabbath. Deretter følger "Supernova", som er en vakker dyp progressiv låt med en hypnotisk rytme. "Dragon", er en roligere rocke sang der musikken innleder med akustisk gitar og trommer, i en monoton hypnotisk rytme, men så bryter alt løs og går videre i heavy rock. På siste sporet "Andromeda" pøser de ut progressiv hardrock med tunge riff og gnistrende soloer.

Stian Søvik

7 måneder